

ת"פ 55142/04 - מדינת ישראל נגד דוד חי חסדי, חנן אריה פרומן

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 55142-04-15 מדינת ישראל נ' חסדי(עצור
בפיקוח) ואח'

בפני: כבוד השופט ד"ר אוהד גורדון
בעניין: מדינת ישראל
על-ידי פרקליטות מחוז ירושלים - עו"ד א' גולדשטיין

המאשימה

נגד

1. דוד חי חסדי
ע"י ב"כ עו"ד ע' קידר
2. חנן אריה פרומן
ע"י ב"כ עו"ד י' בם

הנאשמים

גמר דין

רקע

1. בהכרעת דין מיום 29.6.16, שניתנה לאחר ניהול הנסיבות, הורשע כל אחד מן הנאשמים בעבירה של הכנת עבירה בחומרים מסוכנים, לפי סעיף 497 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"). הנואשם 2 הורשע, בנוסף, בעבירה של הכשלת שוטר בעת مليוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין. הנואשם 1 זוכה מעבירה נוספת שיועשה לו בכתב האישום, של תקיפת שוטר בנסיבות חמימות לפי סעיף 274(1) לחוק העונשין.

2. לפי העובדות שנקבעו בהכרעת הדיון, ביום 17.4.15 סביב השעה 2 לפנות בוקר שבו הנאשמים יחד עם אחר (להלן: "האחר") ברכבו של הנואשם 2, שחנה כשהוא מנוע ברחוב בשכונת רמות, במיקום הקרוב לעמק ("ואדי") המפריד בין שכונת זו לבין הכפר בית איכסא. הנואשם 2 ניג ברכב, الآخر ישב לצדו והנאשם 1 ישב במושב האחורי. ברכב החזיקו הנאשמים, בתוך שקית שהונחה על המושב לצד הנואשם 1, שלושה בקבוקים המכילים בנזון, שלושה זוגות של כפפות ותריסים צבע. עוד החזיקו במוט ברגל ובאליה מעץ, שהונחו על רצפת הרכב. الآخر נשא עמו גפרורים (להלן: "החפצים"). הנאשמים והآخر התכוונו לבצע, באמצעות החפצים האמורים, עבירה מסוג פשע או עוון. כשהבחינו בשוטרים שהתקרבו לרכב, הירידו את ראשיהם שכוסו ב"קפוצ'ונים" כדי שלא ניתן יהיה לראות את פניהם, והנאשם 2 שילב להילוך אחריו. אחד השוטרים ניגש לרכב והזדהה בפניו האחר, שאז נמלט الآخر ברכזה מן המקום ובמקביל נמלט הנואשם 2 ברכזה. בכתב האישום נתען אף כי הנואשם 1, שישב במושב האחורי, תקף שוטר נוסף שניגש אליו. לעניין זה נקבע בהכרעת הדיון, כי במקביל להימלטות של הנואשם 2 והאחר ניסה גם הנואשם 1 להימלט מהרכב, אלא שבמהלך פתיחת הדלת נתקל בשוטר הנוסף, הבין כי מדובר באיש משטרת ובעוד שהאחרון ניסה לתפוס בו, ניסה הנואשם 1 להשתחרר מאחיזתו של השוטר תוך ש"השתולל". נקבע כי נותר ספק בשאלת האם התנהלות זו עלתה כדי תקיפת השוטר, ועל כן זוכה הנואשם 1 מעבירות התקיפה (לפירות ראו פרק ז' להכרעת הדיון).

עמוד 1

חוות הדעת שהוגשו וראיות לעונש

3. הרישום הפלילי בעניינו של הנאשם 1 (עת/1) כולל ריבוי הרשעות בעבירות שרובן מתחום הסדר הציבורי, דוגמת הפרעה לשוטר, הפרת הוראה חוקית והשתתפות בהתקפרעות. הנאשם 1 ביצע בעבר גם עבירות נוספות, כהחזקת סכין, היזק לרכוש וניסיון תקיפה "סתם" וככלפי שוטרים. עבירותיו של הנאשם 1 נדונו, במקובץ, באربעה היליכים שונים. באוקטובר 2010 נדון על ידי בית המשפט לנורע לשירותות לטעלת הציבור. במרץ 2014 נדון, בגין שורת עבירות, לשמונה חודשי מאסר ולמאסר מותנה. בינוי אותה שנה נדון למאסר נוספת של ארבעה חודשים ולמאסר מותנה. בדצמבר 2015 נדון לעונש של התחייבות.
4. הרישום הפלילי בעניינו של הנאשם 2 (עת/2) מציג הליך קודם אחד, שעסיק בעבירות משנהת 2011 של הפרעה לשוטר וכניסה לשטח סגור והסתתרים, בהחלטה של בית המשפט לנורע ממאי 2016, בהימנעות מהרשעה.
5. ההגנה הציגה מסמכים לעונש בעניינו של הנאשם 2, אליהם ATIICHIS בהמשך. עוד נשמעה עדה לעונש מטעם ההגנה, גב' אילת יידר-כהן שהוא מומחה לפסיכולוגיה ודודתו של הנאשם 2. העדה סיירה כי התרשמה שהנ来宾 2 עבר שינוי תודעתי במהלך ההליך, התבגר ו邏ביע רצון להעלות את חייו על דרך המלך.
6. עוד הוגשה חוות דעתו של הממונה על עבודות השירות בעניינו של הנאשם 1, שנמצא כשיר לעבודות שירות. למורת החלטה בנושא, לא הוגשה חוות דעת מקבילה בעניינו של הנאשם 2. לנוכח התוצאה העונשית אליה הגיעו, בחרתי שלא לדוחות את סיום ההליך בהמתנה לחווות הדעת.
7. בנוסף התקבלו, לקרה הטיעון לעונש, תסקרי שירות המבחן. הتفسיר בעניינו של הנאשם 1 תיאר את מהלך חייו של הנאשם, שהינו בן 21, רווק וטרם מעצרו התגorer אצל הוריו. התנהגותו לאורך השנים אופיינה במרדנות, לרבות חיכוכים עם האוכלוסייה הערבית המתגוררת באזור מגוריו ועם כוחות הביטחון, וחיבורה לקבוצת חברים בעלי מכנה משותף אידאולוגי שבין היתר יזמה התగורות באוכלוסייה האמורה. על רקע זה צמחה מעורבותו הפלילית של הנאשם 1, אותה תיאר בפני שירות המבחן כנובעת מתפיסה עולמו הערכית ומוקשי בהפעלת שיקול דעת. עוד סיפר כי בעבר הורחק בצוויים מאזור יהודה ושומרון אך נתה להפר את הצווים, וכי קיבל פטור משירות צבאי.
- שירות המבחן הוסיף ותיאר את היכרותו עם הנאשם 1, הכוללת מספר ניסיונות טיפוליים שלא צלחו. בכלל זה נמסר כי באחד היליכים הפסיק הנאשם 1 להגיע לשיחות טיפוליות והתרשםות גורמי המקצוע הייתה כי הבעת הרצון בטיפול מצדו אינה שלמה. עוד נמסר כי במסגרת הליכי המעצר במהלך זה ניתן צו פיקוח מעצרים לאחר שה来宾 הביע מוטיבציה בטיפול, אך בהמשך הופסקה השתתפותו בקבוצה טיפולית משנית צו מנהלי שאסר עליו לפגוש באחד ממשתתפייה, והוא נמנע מלחתיכב לפגישות פרטניות שנקבעו עבورو, לדבריו מטעמים הקשורים בפיקוח האלקטרוני. הכו הופקע לביקשת שירות המבחן שהתרשם כי לנ来宾 אין מוטיבציה מספקת.
- אשר לעבירה בה הורשע, נמנע הנאשם בשיחתו עם שירות המבחן מליטול אחריות על ביצועה וחזר על טענותיו, שנדחו בהכרעת הדיון, לפיהן הцентрף כ"טרםפיסט" תמים לרכיב הנזcker לעיל. שירות המבחן התרשם כי לנ来宾 1 קשיי הסתגלות וקבלת סמכות, וכי ספג מגיל צעיר עדמות שהובילו אותו לבצע עבירות. הנאשם הביע רצון בטיפול ושירות המבחן כתוב, מחד, כי התרשם שמדובר ברצון כן וכי ההליך והתנאים המגבילים מהווים גורמי סיכון לשיקומו, ומайдך ציין שקיים פער בין הביטוי המילולי לבין יכולתו של הנאשם בפועל להתגיים לטיפול. עוד הועידה הערקה לפיה שליחת הנאשם למאסר ללא טיפול תקשה עליו לשנות מדריכיו, והומלץ לדוחות את הטיעון לעונש בחמשה חודשים כדי לתת לנ来宾 1 הזדמנות להשתלב בטיפול. להמלצת זו ATIICHIS בהמשך.

8. גם בעניינו של הנאשם 2 הוגש תסקיר. זה הציג צער ב-22, המגיע מרקע משפחתי נורטמיטיבי ואשר גדל במושב עד לאירוע הקשור במשפחה אשר הובילה לעזוב את המושב. מהלך זה והטלטה שנוצרה במסגרתו גרמו לנאשם 2 למשבר אמון במסד הדתי ובהמשך לפסקת לימודיו, מעבר לישיבה ולבסוף מעבר למאחיזים שונים באזרע השומרון תוך חבירה לאחרים בעלי תפיסה אידיאולוגית משותפת. הנאשם הבהיר מעורבותם בפעולות אידיאולוגיות קיצונית, ומסר כי הרחיק עצמו מעימותים עם גורמי חוק תוך שהציג עמדות המוגנות אלימות ומעוניינות, כיום, להתרחק מחברה שלית. הנאשם 2 לא גvais לצבא בשל אי התאמאה. אף הוא הבהיר בפני שירות המבחן את ביצוע העבירה בה הורשע, וחזר על הגרסה שנדחתה בהכרעת הדין. שירות המבחן הצבע על גורמי סיכון בעניינו, ובهم נתיחה לצמצם ממשמעות מעורבותו בהתנהלות לא חוקית על רקע אידיאולוגי וביצוע עבירות בהשפעה חברתית. מנגד, התרשם שירות המבחן כי מדובר בבחור שאינו בעל נורמות עבריניות ובבעל פוטנציאל של ממש לשינוי. בכלל זה צוין רקע משפחתי נורטמיטיבי ותומך, ותמורה שחללה בעמדתו של הנאשם בעקבות ההליך והתנאים המגבילים. ביום מביע הנאשם, לדעת שירות המבחן, רצון כן בשינוי. צוין כי במקביל להליך המשפטי השתמאף הנאשם 2 בקבוצה טיפולית, בהתמדה ותוך הפקת תועלת ממשית. עוד השתלב בעבודה ונרשם ללימודיו מוקצען. כדי לחזקנו בהליך השיקומי המליץ שירות המבחן להסתפק בענישה של שירות לתועלת הציבור בהיקף של 250 שעות.

תמצית טיעוני הצדדים

9. ב"כ המאשימה עמד בטיעונו על הערכים המוגנים שנפגעו. הוא ציין כי מושום שהנאשמים לא שיתפו פעולה לא ניתן לדעת אליו עבירה התקונה לבצע בחפצים אותם החזיקו, אך כי ההיגיון מכון לתקנית לבצע הצתה שהיא בעלת פוטנציאל נזק לאחר. עוד טען כי תסקירו שירות המבחן מצביעים על כך שהרקע למשעים הוא אידיאולוגי, וכי הנאשמים אינם נוטלים אחריות על מעשיהם. עו"ד גולדשטיין הוסיף וטען כי התקופה בה שבו הנאשמים בפיקוח אלקטרוני צריכה להישקל לזכותם, אך לצורך מדודה שכן שבו בבתיהם מושום שנאשם 2 שהוא בפיקוח אלקטרוני כחולה מעצר שכן שוחרר טרם תיקון החוק בנוסח. בנוסף הדגיש התובע את עברם הפלילי של הנאשמים. הוא ביקש לגוזר על הנאשם 1 עונש ברף העליון של המתחם שהציג, המגיע כדי שנת מאסר, ועל הנאשם 2 עונש "בחילק התחתון של השלישי העליון" של המתחם שהציג, המגיע עד ל-14 חודשים מאסר. על שני הנאשמים ביקש להשיט קנס ומאסר מותנה. המאשימה הגישה פסיקה לתמיכה בטיעוניה.

10. ב"כ הנאשם 1 טען שלא בסיס הרקע למשעים ומה התקונה הנאשמים לבצע, וכי דובר בעבירה ברף נמוך של חומרה הייתה בהחלטם לא היו "במוכנות לפועלה". הודגש גילו של הנאשם 1 ונטען כי היה "בגיר-צער" בזמן ביצוע העבירה. צוין שהמשפט נוהל בצורה יعلاה והודגשו זיכויו של הנאשם 1 מעבירת התקיפה, גילו הצעיר והתקופה בה שהוא במעצר ובהמשך בפיקוח אלקטרוני. עו"ד קידר ביקש להסתפק ביוםי המעצר שריצה הנאשם 1, והגיש פסיקה לתמיכה בטיעוניו.

11. ב"כ הנאשם 2 הדגיש את חריגותה של העבירה בה הורשע מרשו, העוסקת בمعنى הכנה. אף הוא טען כי אין ראיות לפיהן המשעים בוצעו בשל מניע אידיאולוגי, וכי המקירה מציג עבירה ברף נמוך של חומרה, וזאת לשיטתו שלא גובשה החלטה לבצע עבירה, משום שהנאשמים עשו שימוש בחומרים "פרימיטיביים" כלשונו ומשלא ברור אליו עבירה נועדה להתבצע. אף עו"ד באם הדגיש את גילו של הנאשם 2 שהיה "בגיר-צער" בזמן ביצוע העבירה, את תקופת שהותו במעצר ואת התקופה בה שהוא בתנאים מוגבלים. הוא הוסיף וציין את שיתוף הפעולה של מרשו עם שירות המבחן ואת רצונו בשינוי, והציג מסמכים אודות רישום של הנאשם 2 ללימודיו מוקצען (ענ/2) ותלוש משכורת ממוקם עבדתו (ענ/1). לבסוף ביקש להסתפק במאסר מותנה

ושירות לתועלת הציבור.

12. הנאשם 1 נשא דברים בהם ביקש לגוזר לו צו מבחן. אוסף ואותיוס לדבריו בהמשך. הנאשם 2 מסר כי אין לו מה להוסיף.

דין

13. אפתח בהמלצתו של שירות המבחן, שביקש לדוחות את הטיעון לעונש לצורך ערכת ניסיון שיקומי עם הנאשם 1. לאחר בדינה, לא מצאתי לאמץ המלצה זו. שיקום מצרי, בראש ובראשונה, מחזיבות כנה ומוטיבציה מצדנו של הנאשם. ואילו בעניינו של הנאשם 1, אלה אינם בנמצא. אנמק:

ראשית, התסקירינו אינו מעלה מחזיבות מהסוג האמור. לעיל פורטו ממצבי השיקום שנעשו עם הנאשם 1 בהליכים קודמים ובהליך זה ואשר כשלו תוך גיבוש התרשומות של גורמי הטיפול בדבר פער בין אמירותו של הנאשם 1 אודות רצון בטיפול, ובין התנהלותו ויכולותיו בפועל. גם המלצה האופרטיבית של שירות המבחן הוצאה בצורה מסוימת, לצד אמרה לפיה לשירות המבחן ספקות באשר לכולתו של הנאשם 1 להתגיים לשיקום. אפשר שעល רקע זה ביקש שירות המבחן להשתמש בגזרת הדין כ"חרב" לגיטם הנางם להליך הטיפול. אלא, שאיני סבור ראוי לעשות כן בנסיבותו של הנאשם, שאינו מציג מחזיבות שלמה להליך האמור והוכיח זאת בתנהלותו.

שנית, לא ניתן כי ההגנה והנאטם התייצבו לימיון של שירות המבחן בהמלצתו האמורה. במקום זאת, הציגו בשיטת הטיעון לעונש עדשה מסוימת, הנעדרת מחזיבות לניסיון אותו ביקש שירות המבחן לעורר: הנאשם נושא דברים בהם התגעגעה במידה רבה מן המלצה באמרו כי דבר עם קצינת המבחן על שיקום "אבל לא דיברתי איתה על מסגרת של שיקום ועינוי הדין" (פ/137 ש' 13). הוא ביקש לסימן את ההליך ולגוזר עליו צו מבחן. התרשםתי כי ביקש להלך בין הטיפות, להימנע מחד מלסרב לטיפול ובמקביל להימנע מן ה"חרב" שביקש שירות המבחן ליצור כדי לגיטמו לטיפול. אף ב"כ" הנאשם 1 הציג במידה בלתי מתחייבת, שנמנעה מלבקש במפורש לדוחות את סיום ההליך לצורך הניסיון הרפואי כפי שהמליץ שירות המבחן, והסתפקה באמירה לפיה "אין לנו הטענות" שההמליצה תתקבל, אך זאת בתנאי שהנתנים המגבילים החלים על הנאשם יבוטלו. הלשון בה נאמרו הדברים, והתנויים בביטול המגבילות, הותירה רושם של ריחוק מן המלצה (ראו פ/135 ש' 8-1). עוד אזכיר כי הנאשם עצמו לא צידד בהצעת עורך דין.

כל אלה מעצבים תמונה של הנאשם מחייב לניסיון הרפואי אותו ביקש שירות המבחן לעורר, ואינםאפשרים לקבל את המלצה בנושא.

מתחמי העונש הולמים

14. הנאשםים חטאו במעשים חמורים. העבירה בה הורשו, של הכנת עבירה בחומרים מסוכנים, נועדה לגונן על הציבור בפני עבירה המבוצעים באמצעות חומרים שכאלה, על הסיכון הניכר הגלום בהם לפגיעה ברכוש ובגוף. لكن מצא החוקק לקבע עבירה בגין מעשי הכנה המלווים בסיסוד חפצי של רצון לבצע עבירה שכו (ע"פ 95/91 קובקוב נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 687, בעמ' 696 מול האות ז' (22.1.02)).

מעשי הנאשםים פגעו פגיעה של ממש בערך מוגן זה עת שהוא באישון לילה ברכב, וברשותם החפצים שתוארו לעיל. פוטנציאלי הסיכון במעשייהם מודגש בכמות החומר הדליק שהחזיקו: שלושה בקבוקים מלאים בبنזין, לצד גפרורים שנתפסו ברשות הנוסע, שלושה זוגות כפפות בהתאם למספר המשתתפים (שני הנאשםים והאחר), תרסיסים צבע, אלת בייסבול ומוט ברזל. חומרת המעשים מוגשת גם בסיסוד הנפשי: הנאשםים התקווונו לבצע עבירה באמצעות החפצים האמורים, כוונה העולה מן השימוש שבין החזקת החפצים לבין התנהלותם באירוע

ובחקירה (להרחבה ראו פרק ח.2. להכרעת הדין).

אכן,قطעת הסוגרים טיבו המדיוק של המהילך העברייני אותו ביקשו הנאים לבעצם אינם ידוע. זאת, בין היתר, בשל בחירותם להימנע ממענה לרוב השאלות בחקירותיהם ולהציג בבית המשפט גרסאות "תמיינות" וכוזבות, עם זאת, בהערכת פוטנציאלי הנזק הכרוך במשדי הנאים אין להタルם מטיבם של החפצים שהחזיקו, שמטבעו מתקשר לביצועה של עבירה הכרוכה בהצתת מטעות של נזל דליק, דבר היוצר סכנה של ממש. ניכר גם שדבר בנסיבות מתוכנים, וזאת נוכח הנסיבות הראשונות הנדרס, החבירה והגעה המשותפת ברובן הנזכר לעיל באישון לילה, והניסו להתהמק מתפיסה באמצעות הימנעות מהותרתן של תביעות אכבע בזרת הביצוע, כעולה מן השימוש בcpfot.

15. מנגד, באמדן משקלו של עקרון ההילמה אין לשכך כי בפן ההתנגדות מדובר במשדי הינה. מעשי, שבבקשרים אחרים כלל אינם מובילים להטלתה של אחירות לפילים. הנאים לא החלו ביצועה של עבירה באמצעות החפצים האמורים, ומילא שלא גרמו לנזק. מקובלות עלי גם טענת ההגנה כי לא בסיס בריאות המנייע בשלו ביצעו הנאים את מעשייהם, ואינו סביר כי ברקע האידאולוגי מהם הגיעו יש כדי לעונת לדרישות ההוכחה במשפט פלילי בהקשר זה. כל אלה ממתנים, במידת מה, את משקלם של שיקול הענישה.

16. אשר לטענה נוספת של ההגנה, הנסמכת על סעיף 40ט(א)(6) לחוק העונשין, הרי שלא בסיס שבשל גלים הצער של הנאים בעת ביצוע העבירה נפגעה או הוגבלה יכולתם להבין את משמעות מעשייהם והפסול שביהם. لكن, אין בגלם להשפיע על קביעת מתחם העונש, וזאת להבדיל מן השלב הבא של קביעת העונש בתור המתחם.

17. מכאן לשיקול הענישה הנוגגת. בהקשר זה יצוין כי ההחלטה הקיימת לא מציגה דיון במקרים דומים בהיקף שעשיי לספק הנחיה של ממש. דרך כלל שימושה העבירה של הינתן עבירה בחומריים מסוימים לצדן של עבירות נוספות, וטור התיחסות לביצוע כחלק ממילוי של ביצוע העבירות הנוספות. כך, למשל, בעניין **קובקב** הנזכר לעיל הורשע אדם בעבירה הינה חלק ממילוי של הינתן בקובקי תבערה בגין הורשע גם בעבירות נשק. בע"פ 4973/91 **מוחסן נ' מדינת ישראל** (16.12.91) שהוצג בידי המאשימה עסקה העבירה הנדונה בתפיסה של מי שהיא בדרכה לבצע פיגוע טרור בכותל המערבי וברשותה סיכון. בת.פ. (מח' י-מ) 14554-08-10 **מדינת ישראל נ' קרעין** (20.3.11), אותו הציגה ההגנה, עסקה העבירה הנדונה ברכיב של מהילך שהסתיים בעבירת הוצאה. לדוגמאות נוספות ראו ת.פ. (מח' י-מ) 3084/07 **מדינת ישראל נ' מזרחי ואח'** (20.5.07). لكن, קשה לגוזר מן ההחלטה הקיימת הנחיה שתהיה רלבנטית לגור דין זה.

18. בעניינו של הנאם 2, על מתחם העונש ההולם לבטא גם את הרשותו בעבירה של החלטת שוטר. תכליתה למנוע פגעה בעבודת המשטרה וכן בשלטון החוק. הימלטוו של חשוד מיידי שוטר פוגעת בתכילת זו (ראו דיון בפרק ט' להכרעת הדין), ובמקרה דנן אף הצריכה מן המשטרה מאמצים לאיתור הנאם 2, שהסתיים בהצלחה רק בחולף מספר ימים.

19. היה שלא נטען או בסיס מניע כלכלי למשדים, או רוח שהופק מהם, אני רואה לכלול במתחם העונש ההולם גם רכיב של קנס. עם זאת, הסיכון הניכר שבמשדים, נסיבות הביצוע ונוכנותם של הנאים ליטול חלק במשדים אלה מצבאים, לשיטתי, על חשש להישנות מקרים דומים ומח'בים שילובו של רכיב מסר מותנה במתחם העונש ההולם.

20. במלול השיקולים אני קובע כי מתחם העונש הולם לעבירה שביצע הנאשם 1, בנסיבות ביצועה, נع בין שירות לתועלת הציבור לבין עשרה חודשים מאסר. זאת, בשילוב מאסר על תנאי. המתחם הולם לעבירות שביצע הנאשם 2 נע בין שירות לתועלת הציבור לבין שנתי מאסר, בתוספת מאסר על תנאי.

קביעת העונש בתחום המתחלמים

עונשו של הנאשם 1

21. לחובת הנאשם 1 עבר פלילי משמעותי, כמתואר לעיל. הרשעותיו עוסקות בעבירותים שבוצעו בפרק זמן קצר יחסית, של מספר שנים ולאחרונה. זאת, בדגש על עבירות הפוגעות בסדר הציבורי. למרות גילו הצעיר, ריצה הנאשם 1 שתי תקופות מאסר. את העבירה הנוכחית ביצע באפריל 2015, זמן לא רב לאחר ששוחרר ממשר ובעוד הליך פלילי נוסף מתנהל נגדו (ת.פ. (טבריה) 14-10-36908, שגור הדין בו ניתן ביום 22.12.15).

נתונים אלה, בצירוף מאפייני אישיותו ותפיסתו העריכות של הנאשם 1��וולה מטאקויר שירות המבחן, העדר הפנמה של חומרת מעשי או הבעת חרטה וכן הספקות שנדונו לעיל אודות יכולתו לעורר שינוי, מדגישים את שיקולי הגםול וההוקעה בಗזרת הדין. עוד מעלים הם חשש כי גם בעתיד ישוב הנאשם לסתורו, ומכאן הצורך בהרתעה אישית.

לאלה יש להוסיף, כי מידת שיתוף הפעולה של הנאשם 1 עם רשות החוק הייתה מינימלית, כשבחקיותיו סירב לענות לרוב שאלות החוקרים ובבית המשפט הציג גרסה רחוכה לפיה נקלע לרכב הנדון כ"טרמפיסט" (להרבה ראו פרק ב' להכרעת הדין). כל אלה שיקולים לחומרה. יודגש כי עצם ניהול ההליך אינו פועל לחובת מי מהנאשמים.

22. מנגד, יש לשקל את המחרים המשמעותיים שנגבו מן הנאשם 1 עד כה במסגרת ההליך. הנאשם שהה במעצר בגין סORG ובריח מיום העבירה ומשך תקופה של למעלה שלושה חודשים. בהמשך, מאז חודש יולי 2015 ועד כה, שהה במעצר בפיקוח אלקטронני. המדובר בתקופה ממושכת המתקרבת לשנה וחודשים ושיש בה פגיעה משמעותית בחירותו, וזאת גם אם אושרו לו שעות התאזרחות וטיפול (לענין משקלו של מעצר בפיקוח אלקטронני בגזרת הדין ראו ע"פ 15/157768 פלוני ב' מדינת ישראל (20.4.16)). השימוש שבין שני אלה מציג בחור צער אשר, מאז יום ביצוע העבירה במחצית אפריל 2015 ועד היום, חש על בשרו את מחירי העבירה שביצע.

המדובר בשיקול משמעותי משמעותי, בשלו אני סבור כי הולם לשוב ולשלוח כוון את הנאשם אל בגין סORG ובריח. ועם זאת, השיקולים לחומרה כמפורט לעיל מחייבים עונש מוחשי לצד מאסר מותנה, שמטרתם לגמול לנאשם על מעשיו ולהוסיף ולהרטינו בפני מעורבות עתידית בפלילים.

23. במלול השיקולים אני גוזר לנאשם 1 את העונשים הבאים:

א. מאסר בן שישה חודשים, שירוצה בעבודות שירות בהתאם לחווות דעתו של הממונה על עבודות השירות. מן התקופה ינוכו ימי מעצרו של הנאשם 1 (שלא בפיקוח אלקטронני) כפי שמסרו הצדדים, מיום 17.4.15 ועד 20.7.15 על הנאשם 1 להתייצב לריצוי העונש במקום ובויתו שנקבעו בחווות הדעת. הוא מזוהה, כי אם לא ירצה את העונש במלואו ולביעות רצון הממונה על עבודות השירות, הוא עלול לרצותו בגין סORG ובריח.

ב. שישה חודשים מאסר, אותו ירצה הנאשם 1 אם ישוב ויעבור בתוך שלוש שנים מהיום את העבירה בה הורשע

בhall'יך זה.

עונשו של הנאשם 2

24. בדומה לנאים 1, גם הנאשם 2 נמנע מהבהיר חרטה ונותר בהכחשתו, לרבות חזרה בפני שירות המבחן על הגרסה שהציג בעדותו לפיה לא ניג ברכב אלא הותירו לשימוש הכליל כ"רכב גמ"ח" ואינו יודע מי השתמש בו ביום האירוע. גרסה זו נדחתה ככזבת (ראו פרק א.2 להכרעת הדיון). בנוסף, גם הנאשם 2 נמנע משיטת פעולה מלא עם רשות החוק בחקירתו. מהלך חיו כולל, בין היתר, חבירה לקבוצת שול"ים על רקע אידאולוגי וגילו הצער. זאת ועוד, הנאשם 2 נותן את הדיון על עבירה נוספת לצד עבירת ההכנה, של הכשלת שוטר בהימלטו מזירה. כל אלה פוגעים לחובתו.

25. אלא, שעוניו של הנאשם 2 כולל גם שיקולים משמעותיים הפוגעים בכיוון הנגדי. המדובר למי שעברו הפלילי מסתכם בהליך אחד שעסוק בעבירות משנה 2011 של הפרעה לשוטר וכניסה לשטח סגור, אשר הסתיים ללא הרשות. המדובר, אפוא, בהרשעתו הראשונה בפליליים. זאת ועוד, תסוקיר שירות המבחן בעוניו של הנאשם 2 מציג תמונה של בחור צער המגיע מרקע נורמטיבי, שמשפחתו תומכת בו ומעודדת אותו לשוב לדרך הישר והוא עצמו מביע רצון בכך, המוגבה בעשייה בפועל. זו כוללת התמדה בקבוצה טיפולית זה לעלה משנה, השתתפות פעילה וכנה בטיפול, השתלבות בעבודה במקביל להליך הפלילי וכן הרשמה ללימודים מקצוע. הרושם אודות השינוי אותו עורק הנאשם 2 מתחזק נוכח עדותה של גב' ידר-כהן שננסקרה לעיל.

26. לאלה יש לצרף את המחרים שעילם הנאשם 2 עד כה: מעצר מאחורי סורג ובריח התקופה שהתקרכה לחודש, ובמהלך ומאי 2015 שהות בתנאי פיקוח אלקטרוני עד היום. לפי הנתונים שמסרו הצדדים, רוב התקופה שהה הנאשם בתנאי הגבלة ניכרים, ורק בחודש יוני השנה הותר לו לצאת בשעות היום לעבודה. אני עיר לכך שה הנאשם 2 הושם בפיקוח אלקטרוני טרם כניסה לתוקף של תיקון 11 לחוק סדר הדיון הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרם), תשנ"ו-1996 שהפר את סטטוס הפיקוח ל"מעצר". עם זאת, אין סבור כי בנסיבות העניין נוכחות הימשכות התקופה יש בכך גירוש מן המקום להתחשבות בהגבלות הממושכות על חירותו של הנאשם 2 כשיעור לקולה בגזירת הדיון.

27. בכלל השיקולים, סבורני כי ראוי לצoud בנתיב עליו המליץ שירות המבחן, ולנקוט בעונישה שלא תשבע את המשך המהלך השיקומי שה הנאשם 2 מצוי בעיצומו, לרבות את המשך תעסוקתו ולימודיו. בכך יהיה מסר מעודד לנאים 2 להמשך בכיוון שאימץ בתקופה האחורה, ולהימנע מכישלונות דומים בעתיד. עם זאת, נוכחות השיקולים לחומרה ראוי לגוזר לנאים 2 שירות לtower הציבור בהיקף משמעותי, ולהוסיף ולספק לתרמיז שלילי שלא לשוב לסתורו וזאת בדמות מאסר מותנה.

28. אני גוזר לנאים 2 את העונשים הבאים:

א. שירות לtower הציבור בהיקף של 250 שעות, שיבוצע בהתאם לתוכנית שהציג שירות המבחן בתסוקירו. הנאשם 2 מזוהה, כי אם לא יבצע את העונש במלואו ובהתאם לדרישות שירות המבחן, עלול להיגזר עליו עונש נוסף בגין העבירות שביצע.

ב. שישה חודשים מאסר, אותם ירצה הנאשם 2 אם ישוב ויעבור בתוך שלוש שנים מהיום עבירה של הכנת עבירה בחומרים מסוכנים, לפי סעיף 497 לחוק העונשין.

ג. שני חודשים מאסר, אותם ירצה הנאשם 2 אם ישוב ויעbor בתוך שלוש שנים מהיום עבירה של הכשלת שוטר,

לפי סעיף 275 לחוק העונשיין.

ערעור בזכות לבית המשפט המחויז בתקף 45 ימים.

ניתן היום, י"א אלול תשע"ו, 14 ספטמבר 2016, במעמד הצדדים.